

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobce: **Dostihový spolek a.s.**, IČ 48155110
sídlem Pražská 607, 530 02 Pardubice
zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Kulhánkem
sídlem Dlouhá 101/13, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, IČ 72080043
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2019, č. j. X se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení před krajským soudem v této věci vedené pod sp. zn. 52 Af 7/2019 a náhradu nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem ve věci vedené pod sp. zn. 2 Afs 117/2020 ve výši 25 570 Kč, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Lukáše Kulhánka, advokáta, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Dne 26. 8. 2013 byla u žalobce zahájena daňová kontrola podle § 87 odst. 1 daňového řádu na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 a za zdaňovací období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011. Dne 20. 5. 2015 odmítl zástupce žalobce podepsat z důvodů nesouhlasu se závěry správce daně zprávu o daňové kontrole, pročež správce daně považoval dle § 88 odst. 6 daňového řádu odepření podpisu zprávy o daňové kontrole za odepření bez uvedení dostatečného důvodu a uzavřel, že okamžikem bezdůvodného odepření podpisu nastaly účinky projednání, oznámení zprávy o daňové kontrole a ukončení daňové kontroly. Na základě výsledků daňové kontroly byly mimo jiné vydány shora uvedené dodatečné platební výměry, proti nimž podal žalobce odvolání. Žalovaný jako odvolací orgán rozhodl (rozhodnutí č. j. X ze dne 9. 12. 2016) takto:
 - daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 se po provedeném odvolacím řízení mění z částky 301 530,- Kč na částku 337 820,- Kč a povinnost uhradit penále podle § 251 odst. 1 písm. a) daňového řádu ve výši 20 % z částky doměřené daně se mění z částky 60 306,- Kč na částku 67 564,- Kč;
 - doměřená daňová ztráta z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 se po provedeném odvolacím řízení mění z částky nižší o 507 518,- Kč na částku nižší o 588 668,- Kč a povinnost uhradit penále podle § 251 odst. 1 písm. c) daňového řádu ve výši 1 % z částky doměřené daňové ztráty se mění z částky 5 075,- Kč na částku 5 886,- Kč.
2. Uvedené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, č. j. 52 Af 6/2017-177 ze dne 7. 6. 2018 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud shledal jako důvodný žalobní bod týkající se vady řízení spočívající v neprovedení výsledku svědka K. M. a dále se neztotožnil ani s názorem správce daně o nadbytečnosti vyhodnocení předložené fotodokumentace z předávání dotčených cen a zavázal žalovaného k doplnění odvolacího řízení, a to o svědeckou výpověď paní M. a o prověření správnosti data fotodokumentace z předávání cen, předložené v odvolacím řízení, ve vazbě na dodavatelské faktury č. 100869 ze dne 8. 12. 2010 a č. 100898 ze dne 12. 5. 2010. Veškeré ostatní námitky žalobce vyhodnotil soud jako nedůvodné.
3. Rozhodnutím žalovaného č. j. X ze dne 31. 1. 2019 byla oproti předchozímu rozhodnutí žalovaného příznivěji změněna rozhodnutí Finančního úřadu pro Pardubický kraj (dále jen „správce daně“) takto:
 - dodatečný platební výměr na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 č. j. X ze dne 26. 5. 2015 byl změněn z částky doměřené daně z příjmů právnických osob ve výši 301 530 Kč na 290 130 Kč a povinnost uhradit penále ve výši 20 % byla změněna z částky doměřené daně ve výši 60 306 Kč na částku 58 026 Kč;
 - dodatečný platební výměr na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 č. j. X ze dne 26. 5. 2015 byl změněn z částky doměřené daňové ztráty z částky nižší o 507 518 Kč na 588 668 Kč a povinnost uhradit penále ve výši 1 % z částky doměřené daňové ztráty byla změněna z částky 5 075 Kč na částku 5 886 Kč.

4. Rozhodnutí žalovaného č. j. X ze dne 31. 1. 2019 bylo napadeno opět žalobou podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v níž žalobce popřel zákonnost žalovaného rozhodnutí o odvolání a předcházejícího řízení, resp. jednotlivá kontrolní zjištění správce daně uvedená pod jednotlivými body v předmětné zprávě o daňové kontrole. Krajský soud tuto žalobu zamítl rozsudkem ze dne 26. 2. 2020, č. j. 52 Af 7/2019 - 163. Tento rozsudek byl však ke kasační stížnosti žalobce zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 2 Afs 117/2020 - 70 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz) a věc byla vrácena krajskému soudu s tím, že je třeba doplnit dokazování a vypořádat stěžejní námitku zdanění těch příjmů, které žalobce setrvale označuje za fiktivní, nikoliv za skutečné příjmy. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že jeho rozsudky (rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2018, č. j. 9 Afs 99/2018 - 112, rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2019, č. j. 9 Afs 109/2018-93), na které krajský soud ve zrušeném rozsudku odkazoval (bod 32), se zabývaly daní z přidané hodnoty, tudíž akceptace doměření daně z přidané hodnoty Nejvyšším správním soudem v odkazovaných rozsudcích nemůže být oporou pro závěr, že existoval příjem či výnos podléhající dani z příjmů (body 36, 37 rozsudku NSS ze dne 25. 2. 2021, č. j. 2 Afs 117/2020 - 70).
5. Krajský soud se proto opětovně zabýval důvodností podané žaloby. Žalobce proti žalovanému rozhodnutí namítá v jádru stejné námitky, jaké uvedl v odvolání proti rozhodnutí správce daně. Žalobce v první řadě nesouhlasí s doměřením daně z příjmů právnických osob u zdanitelných plnění týkajících se prodeje vstupenek na 120. a 121 Velkou pardubickou Steeplechase. Konkrétně se mělo jednat o vstupenky poskytnuté společností FRANCE CAR s.r.o., SYNOT TIP a.s. a vstupenek pod označením „Angličani“ a „bez ceny“ poskytnuté neznámému subjektu. Dále také nesouhlasí s navýšením výnosu o částku „poskytnutou“ společností STAVIS, nezohledněním výdajů v základu daně a navýšení daňového základu o DPH za rok 2010 a 2011.
6. Žalobce namítal, že správce daně navzdory návrhům na doplnění dokazování tyto důkazy neprovedl (svědecké výpovědi, listinné důkazy, znalecký posudek) a neuvedl přitom jasné důvody, proč tak učinil. Žalobce také namítal, že správce daně a následně též žalovaný nesprávně zjistili skutkový stav, když svá tvrzení dokládají důkazy, které nemohou potvrzovat tvrzené skutečnosti („Podklad pro tisk vstupenek“) a zároveň ignorují jiné důkazy svědčící ve prospěch žalobce. Za nesprávné považoval žalobce stanovení daně dle pomůcek, kdy toto stanovení není uvedeno ani ve výrokové části. Správní orgán dle něj stanovil daň z příjmů právnických osob na základě virtuálních výnosů, nikoliv reálných. Správní orgán dle žalobce pochybil, když nezohlednil do základu daně náklady žalobce a zároveň nezohlednil doměření daně z přidané hodnoty za rok 2010 a 2011. Žalobce nesouhlasil s použitím zprávy o daňové kontrole jako odůvodnění předmětných dodatečných platebních výměrů. K tomu žalobce uvedl výčet nedostatků předmětné zprávy, ze kterých lze dle jeho názoru dovodit důvodnost odepření podpisu zprávy o daňové kontrole. Žalobce má za to, že daň byla doměřena v rozporu s judikaturou z výnosů fiktivních, nikoli skutečných.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že vady řízení, které shledal krajský soud ve svém zrušujícím rozsudku, již byly odstraněny a ostatní uplatněné žalobní námitky považuje za nedůvodné, přičemž odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Následně

se žalovaný vyjádřil ke zrušujícímu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021,

č. j. 2 Afs 117/2020 – 70, když poukázal rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2019, č. j. 9 Afs 109/2018-93, na který taktéž odkazoval krajský soud ve zrušeném rozsudku a ve kterém je výslovně uvedeno, že o existenci zdanitelného plnění není sporu: „[24] Jedinou přípustnou kasační námitkou této části kasační stížnosti je ta část argumentace, ve které stěžovatelka krajskému soudu vytýká, že nesprávně vyhodnotil, že v případě transakce „Angličani“ došlo ke zdanitelnému plnění, a to přesto, že prodej vstupenek nebyl doložen žádnou smlouvou. Kasační soud souhlasí s krajským soudem, že o existenci zdanitelného plnění není sporu. K tomuto závěru krajský soud dospěl nejen na základě podkladů (z nichž vyplývá, že do této lóže bylo poskytnuto 156 vstupenek), ale také z výpovědi svědků (Ing. J. K. a R. V.) a informací H. J., které písemně poskytla Policii ČR pro účely trestního řízení.“ Dále žalovaný uvedl, že má za to, že je na krajském soudu, aby doplnil skutkový stav věci provedením dokazování.

8. Krajský soud v dané věci vyzval žalobce ke sdělení skutečností, které mají být navrhovanými svědeckými výpověďmi prokázány a k doložení toho, jaký byl „osud“ trestního oznámení, který podal žalobce na předchozí vedení. Učinil tak proto, že Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku neakceptoval závěr krajského soudu, kdy krajský soud důkazní návrhy neposoudil jako důvodné, neboť žalobce v žalobě neuvedl, jaká skutková tvrzení mají být prokázána (tyto důkazy žalobce navrhl již v daňovém řízení) a dále proto, že Nejvyšší správní soud uvedl (bod 44 zrušujícího rozsudku NSS), že „nelze vyloučit, že by výsledek policejního šetření nemohl mít vliv na skutková zjištění podstatná pro rozhodnutí.“
9. Žalobce k výzvě krajského soudu specifikoval následující svědecké výsledky a ostatní důkazní návrhy, jakož i skutková tvrzení, která jimi mají být prokázána.
 - Výslech Ing. arch. M. P., předsedy představenstva v období od 1. 11. 2007 do 16. 3. 2011. Tímto důkazem má být ve vztahu ke všem zdaňovacím obdobím prokázán systém vydávání vstupenek a jejich ceny, zejména k výnosům z prodeje lístků na Velkou pardubickou steeplechase v roce 2010. Svědek se má vyjádřit k tomu, jakým způsobem a zda vůbec byl sjednáván vztah se společností Course Limited a zda z tohoto případu měl žalobce nějaké reálné výnosy. To, že se na procesu sjednávání smluv s návštěvníky a vydávání lístků účastnil právě i předseda představenstva je dle žalobce prokázáno svědeckou výpovědí Ing. J. K., který k problematice prodeje vstupenek na Velkou pardubickou steeplechase v roce 2010, a to konkrétně k poskytnutí vstupenek společnosti Course Limited, pracovně označované „Angličani“ uvedl, že to byla záležitost předsedy představenstva (viz protokol čj. 1316629/14/2809-05402-609037 z 15. 9. 2014 na str. 13).
 - Výslech Ing. V. B., účetní společnosti v předmětném období, kterým má být prokázáno, jak se zaúčtovaly veškeré operace.
 - Výsledky L. N., člena představenstva v období od 21. 6. 2007 do 27. 1. 2011, Ing. J. D., člena představenstva v období od 21. 6. 2007 do 27. 1. 2011, M. B., člena dozorčí rady v období od 1. 11. 2007 do 16. 3. 2011, Ing. Z. D., členky dozorčí rady v období od 1. 11. 2007 do 4. 8. 2010, Ing. H. J., účetní, jimiž má být prokázáno

fungování systému distribuce a prodeje vstupenek obecně, tak i ve vztahu ke konkrétním případům.

- Výslech pana A. R., který spravoval software na tisk vstupenek, který poskytovala společnost Mopos Communications, a.s., sídlem Rokycanova 2798, Zelené Předměstí, 530 02 Pardubice (dále jen „Mopos Communications“), kterým má být prokázáno, kolik vstupenek bylo tisknuto, zda a jaké na nich byly ceny, zda byly některé vstupenky tzv. náhradní.
- Podklady pro tisk vstupenek od společnosti Mopos Communications, kterými má být prokázáno, kolik vstupenek bylo tisknuto, zda a jaké na nich byly ceny.
- Výsledky zástupců obchodních partnerů žalobce, a to Ing. T. M., jednatele společnosti FRANCE CAR s.r.o., D. L., manažera společnosti SYNOT TIP, a.s., F. R., jednatele společnosti STAVIS Pardubice s.r.o., kterými má být prokázáno, zda vstupenky skutečně jejich společnosti obdržely, případně v jakém počtu a za jakou cenu.
- Důkaz stavební dokumentací, která má prokázat kapacitu jednotlivých tribun, neboť žalovaný dovedl kapacitu, která neodpovídá reálné kapacitě tribun, a to např. ve vztahu k tribuně A, lóži 31 dovedl správce daně, že bylo prodáno 360 vstupenek, tato lóže takovou kapacitu nemá, 180 vstupenek bylo vydáno jako tzv. náhradních bez ceny (výsledky kontrolního zjištění č. j. 383794/14/2809-60562-609037 ze dne 16. 3. 2015, str. 66).
- Znalecký posudek, kterým má být zjištěna adekvátní cena vstupenek, tj. výnos, neboť závěry kontrolního orgánu (str. 65 – 66 zprávy o daňové kontrole) jsou takové, že správce daně s ohledem na výhled, velikost lóže, doplňkové služby, umístění lóže, odlišnost dostihových akcí a jejich atraktivitu není schopen zjistit cenu vstupenky do té které lóže.
- Rozsudek Okresního soudu v Pardubicích ze dne 25. 2. 2015 č. j. 3 T 29/2014-5890. Dle žalobce je tímto rozsudkem prokázáno, že bývalí členové představenstva v letech 2006 – 2011 spáchali trestnou činnost, přičemž u jednoho z nich byla tato kvalifikována mimo jiné i jako zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění, přičemž z výrokové části rozsudku se podává, že nebylo zajištěno řádné vedení účetnictví, ve vztahu k mnoha pohledávkám bylo zjištěno, že tyto nebyly vymáhány, ve vztahu k některým plněním, za něž měl žalobce obdržet protiplnění, nebyly ani řádně zachovány doklady a tato plnění nebyla tedy vyúčtována a ani vymáhána. Byť v rámci tohoto stíhání nebyly zjištěny skutečnosti, které by se týkaly konkrétně případů daně, má žalobce za to, že odůvodnění rozsudku prokazuje chod řízení společnosti a podporuje jeho tvrzení, že nemůže obstát závěr, že pokud měl být vydán určitý počet vstupenek, pak musel mít žalobce též určitý výnos.

10. Krajský soud je povinen učinit si závěr o tom, zda daň byla vyměřena na základě fiktivních či skutečných plnění, a to na základě řádně zjištěného skutkového stavu. Současný stav zjištěného skutkového stavu věci, jak jej vzal za základ svého rozhodnutí žalovaný, za dostatečně zjištěný považovat nelze. Žalobce uplatnil celou paletu důkazních návrhů, které dodatečně řádně odůvodnil, tedy vyložil soudu, jaké skutečnosti jimi mají být prokázány. Krajský soud přitom dospěl k závěru, že tyto důkazní návrhy, resp. jejich provedení může mít zásadní vliv na posouzení základní otázky toho, zda plnění, za něž byla daň z příjmů doměřena, byla uskutečněna s výnosem pro žalobce, či nikoliv. Tedy krajský soud, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu ve vztahu k nutnosti vypořádat stěžejní žalobní námitku zdanění fiktivních výnosů, dospěl k jednoznačnému závěru, že skutkový stav, který vzal za základ svého rozhodnutí žalovaný, není dostatečný pro rozhodnutí ve věci a že důkazní návrhy žalobce jsou způsobilé dostatečný skutkový stav věci prokázat.
11. Dále se krajský soud musel zabývat tím, zda je vůbec oprávněn, doplnit dokazování v uvedeném rozsahu, který vyšel najevo až poté, a to krajský soud zdůrazňuje, co žalobce k jeho výzvě specifikoval tvrzení, která mají být jednotlivými důkazy prokázána. Krajský soud tak dospěl k závěru, že k takovému dokazování, které bude zjevně zahrnovat rozsáhlé svědecké výpovědi a další listinné důkazy, oprávněn není, neboť se ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jedná o zásadní a současně rozsáhlé dokazování. Lze přitom v tomto ohledu odkázat na ustálenou judikaturu (rozsudek NSS ze dne 19. 2. 2004, č. j. 6 A 65/2000-34, rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004-89, publ. pod č. 618/2005 Sb. NSS). Pokud by krajský soud provedl takové zásadní a rozsáhlé dokazování, které má směřovat k vypořádání ve věci stěžejní žalobní námitky, pak by svými hodnotícími úvahami nahrazoval činnost správního orgánu, což mu nepřísluší, neboť by ve svém důsledku připravil žalobce o odvolací instanci správního řízení (viz např. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2014, č. j. 2 Afs 49/2013 – 34, rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2021, č. j. 5 As 23/2020 – 109/bod 33/).
12. Krajský soud proto přistoupil bez projednání věci ke zrušení žalovaného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 76 odst. 1 písm. b), § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu podle § 78 odst. 5 s. ř. s., a proto doplní zjištěný skutkový stav věci o shora uvedené důkazní návrhy podané žalobcem, které krajský soud shledal důvodnými, případně žalovaný řádně odůvodní, proč některé z důkazů považuje v důsledku nově zjištěného skutkového stavu za nadbytečné.
13. O nákladech řízení krajský soud rozhodl podle zásady úspěchu ve věci v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto krajský soud zavázal žalovaného k úhradě účelně vynaložených nákladů žalobce v řízení před krajským soudem a rovněž v řízení před Nejvyšším správním soudem ve věci vedené pod sp. zn. 2 Afs 117/2020. Při stanovení výše náhrady právního zastoupení postupoval krajský soud dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, (dále jen „vyhl. č. 177/1996 Sb.“) a přiznal žalobci proti žalovanému následující účelně vynaložené náklady soudního řízení.

Řízení před krajským soudem:

- odměna advokáta za 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, účast na jednání, podání k výzvě soudu /§11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č.

177/1996 Sb.) dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb.
ve výši 12 400 Kč (4 x 3 100 Kč);

- paušální náhrada hotových výdajů advokáta za 4 úkony právní služby po 300 Kč ve výši 1 200 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.);
- navýšení 21 % DPH podle § 57 odst. 2 s. ř. s. činí 2856 Kč;
- soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Pro úplnost krajský soud uvádí, že náklady spojené s cestou právního zástupce žalobce k jednání soudu dne 19. 2. 2020 byly přiznány ve věci 52 Af 73/2016.

Celkem v řízení před krajským soudem činí náhrada přiznaných nákladů řízení 16 456 Kč.

Řízení před Nejvyšším správním soudem:

- odměna advokáta za 1 úkon právní služby (sepis kasační stížnosti /§11 odst. 1 písm. d), vyhl. č. 177/1996 Sb.) dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 3 100 Kč
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta za 1 úkon právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.);
- navýšení 21 % DPH podle § 57 odst. 2 s. ř. s. činí 714 Kč;
- soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč.

Celkem v řízení před NSS činí náhrada přiznaných nákladů řízení 9 114 Kč.

14. Celkové náklady řízení, které je žalovaný povinen uhradit žalobci, tak činí 25 570 Kč. Platební místo bylo určeno v souladu s ust. § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena jako přiměřená v souladu s ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 22. prosince 2021

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu